

MINISTER GOSPODARKI

Warszawa, dnia 15 czerwca 2007 r.

BPS

DE-III-0702-1-MK/07

L.dz. 1544

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 19.06.07

nr. 4421 podpis.....

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

REPUBLICA POLSKA
Senat
Wzrost Prac Senackich
wpłynęło dn. 19.06.07
nr. 5687 podpis.....

Stanisław Paweł Harasiewicz

W nawiązaniu do przesłanego do Pani Zyty Gilowskiej, Wiceprezes Rady Ministrów, Ministra Finansów, pisma z dnia 15 maja 2007 r., znak: BPS/DSK-043-311/07, poniżej przedstawiam stanowisko do kwestii podniesionych w oświadczeniu Pani Senator Janiny Fetlińskiej dotyczących zapewnienia opłacalności produkcji biopaliw.

Należy zaznaczyć, że działania dotyczące rozwoju rynku biokomponentów i biopaliw ciekłych przewidziane zostały w ramach programu koalicji rządowej „Solidarne Państwo” z dnia 9 listopada 2005 r. Zagadnienia te uwzględniono w programie z uwagi na liczne korzyści płynące ze stosowania biokomponentów. Wzrost udziału biokomponentów w rynku paliw ciekłych i biopaliw ciekłych zużywanych w transporcie jest bowiem istotnym elementem zrównoważonego rozwoju, prowadzącym do poprawy bezpieczeństwa energetycznego poprzez dywersyfikację źródeł zaopatrzenia w paliwa i zmniejszenia zależności od importu ropy naftowej, przy jednoczesnym pozytywnym wpływie na stan środowiska, a w szczególności na jakość powietrza atmosferycznego przez redukcję emisji dwutlenku węgla i innych zanieczyszczeń. Jednocześnie, rozwój rynku biokomponentów i biopaliw ciekłych przyczynia się do aktywizacji terenów wiejskich poprzez zwiększenie produkcji rolniczej na cele energetyczne (nieżywnościowe) oraz związane z tym tworzenie nowych miejsc pracy.

Biokomponenty i biopaliwa ciekłe, jako substytut paliw ropopochodnych, zaczynają odgrywać coraz większą rolę w polityce energetycznej zarówno całej Unii Europejskiej, jak i poszczególnych państw członkowskich. Rosnące zapotrzebowanie gospodarki na paliwa i energię wynikające z rozwoju gospodarczego, wobec zmniejszających się zasobów paliw kopalnych, wymusza kierunek poszukiwania i wspierania rozwoju wykorzystania biokomponentów, biopaliw ciekłych i innych paliw odnawialnych.

W związku z powyższym, inicjatywy mające na celu zwiększenie produkcji i wykorzystania biokomponentów i biopaliw ciekłych w Polsce należy uznać ze wszech miar za pożądane oraz zgodne z trendami obserwowanymi w gospodarce światowej. W skali całego świata obserwuje się obecnie działania mające na celu promowanie wykorzystania biopaliw ciekłych jako substytutu paliw ropopochodnych.

Dostrzegając zalety stosowania biokomponentów i biopaliw ciekłych Unia Europejska podjęła działania legislacyjne mające na celu zwiększenie udziału biokomponentów w rynku paliw wykorzystywanych w transporcie. Wynikiem tych działań było przyjęcie dyrektywy 2003/30/WE z dnia 8 maja 2003 r. w *sprawie promowania użycia w transporcie biopaliw lub innych paliw odnawialnych*. Przepisy dyrektywy zobowiązały państwa członkowskie do podejmowania działań prowadzących do osiągnięcia z końcem 2010 r. minimalnego udziału biokomponentów (zarówno w postaci dodatku do paliw ciekłych, jak i biopaliw ciekłych) w wysokości co najmniej 5,75% - liczonego według wartości opałowej. Na forum Unii Europejskiej wykazywana jest konieczność dalszego wzrostu tego udziału. Jak podaje przygotowany przez Komisję Europejską komunikat „Polityka energetyczna dla Europy” potwierdzony konkluzjami z wiosennego posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 8-9 marca 2007 r., udział biokomponentów w rynku paliw transportowych każdego z państw członkowskich ma osiągnąć poziom co najmniej 10% w 2020 r. (cel ten ma charakter obligatoryjny).

W wyniku działań rządu dokonano pełnej transpozycji dyrektywy 2003/30/WE do polskiego prawa. Transpozycję tę zapewniły ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r.: *o biokomponentach i biopaliwach ciekłych* oraz *o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw*. Wyżej wymienione ustawy wprowadziły do polskiego prawa szereg zmian, ukierunkowanych na tworzenie korzystnych i stabilnych warunków rozwoju rynku biokomponentów i biopaliw ciekłych, w tym trzy niezwykle istotne:

- Stworzenie możliwości wytwarzania przez rolników biopaliw ciekłych na własny użytek. Rolnicy mogą wytwarzać na własny użytek wszystkie rodzaje biopaliw ciekłych stanowiących samoistne paliwo, a w przypadku czystego oleju roślinnego i estrów nie jest konieczne składanie zabezpieczenia akcyzowego. Zgodnie z przepisami ustawy *o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw* biopaliwa ciekłe wytwarzane przez rolników na własny użytek powinny spełniać jedynie minimalne wymagania jakościowe istotne ze względu na ochronę środowiska.

Roczny limit dozwolonej produkcji na własny użytek wynosi 100 litrów na hektar powierzchni użytków rolnych będących w posiadaniu rolnika.

- Wprowadzenie, z dniem 1 stycznia 2008 r., obowiązku zapewnienia określonego udziału biokomponentów w rynku paliw transportowych. Nałożony on został na przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania i importu lub nabycia wewnątrzspółnotowego paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych, którzy sprzedają je lub zużywają na własne potrzeby. Przedsiębiorcy ci określani są jako podmioty realizujące Narodowy Cel Wskaźnikowy (Narodowy Cel Wskaźnikowy to minimalny udział biokomponentów i innych paliw odnawialnych w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych zużywanych w ciągu roku kalendarzowego w transporcie, liczony według wartości opałowej).
- Wprowadzenie do polskiego prawa pojęcia „wybranej floty” definiowanego jako grupa co najmniej 10 pojazdów, ciągników rolniczych lub maszyn nieporuszających się po drogach albo grupa lokomotyw lub statków, wyposażonych w silniki przystosowane do spalania biopaliwa ciekłego, będących własnością lub użytkowanych przez osobę fizyczną wykonującą działalność gospodarczą, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej. Wprowadzenie tego pojęcia umożliwiło zastosowanie w pojazdach i maszynach należących do „wybranych flot”, biopaliw o zwiększonym udziale biokomponentów.

Dla właściwego funkcjonowania rozwiązań zawartych w obu ustawach niezbędny jest jednak skuteczny mechanizm wsparcia obejmujący stabilny system ulg i zwolnień akcyzowych oraz inne formy pomocy publicznej. Wejście w życie, z dniem 1 stycznia 2007 r., rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 grudnia 2006 r. *zmieniającego rozporządzenie w sprawie zwolnień od podatku akcyzowego* zdecydowanie osłabiło ten mechanizm wsparcia. Zmniejszeniu uległy kwoty zwolnienia od podatku akcyzowego dla paliw ciekłych z dodatkiem biokomponentów oraz dla biopaliw ciekłych, przez co przestały one rekompensować producentom tych paliw zwiększone koszty związane z dodawaniem biokomponentów. Warunkiem niezbędnym dla dalszego rozwoju rynku biokomponentów i biopaliw ciekłych jest zatem znalezienie i zastosowanie takich rozwiązań, które zapewnią dodatkowe wsparcie dla produkcji biokomponentów i biopaliw ciekłych. Rozwiązania te powinny być oparte na założeniu, że rozmiar udzielonego wsparcia powinien być zgodny z przepisami Unii Europejskiej w zakresie opodatkowania produktów

Program przewiduje, że nadal rozwiązania podatkowe będą miały bardzo istotne znaczenie w systemie zapewniania opłacalności produkcji biokomponentów i biopaliw ciekłych. Obok zwolnień od podatku akcyzowego w maksymalnej wysokości dozwolonej dyrektywą 2003/96/WE w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (i związanego z tym znacznego obniżenia akcyzy od biokomponentów stanowiących samoistne paliwa), planowane są ulgi w podatku dochodowym od osób prawnych. Przyjęty system ma przy tym zapewnić stabilność w zakresie ulg i zwolnień podatkowych przez cały okres funkcjonowania programu. Wśród dalszych instrumentów wsparcia finansowego program obejmuje: wyłączenie biokomponentów stanowiących samoistne paliwa z grupy wyrobów podlegających opłacie paliwowej, system dopłat dla rolników uprawiających rośliny energetyczne z przeznaczeniem na biokomponenty, wsparcie inwestycyjne ze środków unijnych oraz zwolnienia podmiotów stosujących biopaliwa ciekłe w pojazdach z opłat za wprowadzanie zanieczyszczeń do powietrza.

Program wprowadza preferencje dla transportu publicznego w aglomeracjach miejskich, uzdrowiskach czy na terenach chroniących przyrodę, którego działanie jest oparte wyłącznie o pojazdy zużywające paliwa ekologiczne (biopaliwa ciekłe, a także CNG i LPG) lub napędzane silnikami elektrycznymi lub hybrydowymi. Zachętą do używania biopaliw, także przez osoby fizyczne, będą ulgi w opłatach parkingowych.

Jednym z rozwiązań zawartych w programie jest wprowadzenie preferencji w zakupie pojazdów i maszyn wyposażonych w silniki przystosowane do spalania biopaliw ciekłych w ramach zamówień publicznych. Bardzo znaczący jest także zapis dotyczący nałożenia na administrację rządową obowiązku sukcesywnej wymiany własnego parku samochodowego na pojazdy przystosowane do spalania biopaliw ciekłych.

Istotnym elementem programu są także działania o charakterze edukacyjno-informacyjnym obejmujące m.in. wprowadzenie tematyki biopaliw ciekłych do programów na wszystkich poziomach nauczania, prowadzenie szerokich kampanii informacyjnych adresowanych do wszystkich użytkowników pojazdów, a także akcji mających na celu zachęcanie i mobilizowanie producentów samochodów do ich przystosowywania do spalania biopaliw.

Przewiduje się, że „Wieloletni program promocji biopaliw na lata 2008-2014” zostanie przyjęty przez Radę Ministrów w najbliższym czasie. Należy jednak zaznaczyć, że, chociaż tytuł dokumentu wskazuje, że program będzie obowiązywał dopiero od roku 2008,

założeniem jest, aby niektóre rozwiązania w nim zawarte zostały wprowadzone w życie jeszcze w 2007 r.

Z poważaniem,

MINISTER
Piotr Grzegorz Woźniak